

**КАРТА ПРОХОДЖЕННЯ ПРОЕКТУ
ПРОЕКТ ЗАКОНУ УКРАЇНИ**

від

Про аграрні палати в Україні

Суб'єкт законодавчої ініціативи: Народний депутат України

Автор законодавчої ініціативи:

Відповідальний комітет: Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин

Голова комітету: Калетнік Г. М.

Проходження проекту за стадіями

Стадія проходження

Дата

Коментар

Одержаний ВР України

Проект

вноситься

Народним депутатом України:

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про аграрні палати в Україні

Цей Закон визначає загальні правові, економічні та соціальні засади створення аграрних палат в Україні, встановлює організаційно-правові форми і напрями їх діяльності, а також принципи їх взаємовідносин з державою.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Аграрна палата

1. Аграрна палата є недержавною самоврядною організацією, яка об'єднує юридичних осіб, які створені і діють відповідно до законодавства України, та фізичних осіб, зареєстрованих як суб'єкти підприємницької діяльності, та їх об'єднання, асоціації, які здійснюють підприємницьку діяльність у сфері сільськогосподарського виробництва, переробки чи заготівельно-збутової діяльності.

2. Аграрна палата не може займатися підприємницькою діяльністю. Аграрна палата може створювати юридичні особи, які здійснюватимуть підприємницьку діяльність, необхідну для виконання її статутних завдань.

3. Аграрна палата є юридичною особою.

4. Аграрна палата відповідає за своїми зобов'язаннями всіма коштами та майном, що належать їй.

5. Аграрна палата не відповідає за зобов'язаннями своїх членів, так само як члени аграрної палати не відповідають за її зобов'язаннями.

6. Аграрна палата не відповідає за зобов'язаннями створених нею підприємств та інших організацій, так само як підприємства та інші організації не відповідають за зобов'язаннями аграрної палати.

7. Назва "аграрна палата" та утворені на її основі словосполучення можуть використовуватися лише стосовно організацій, створених відповідно до цього Закону. Інші організації не мають права використовувати у своїх назвах словосполучення "аграрна палата" і не підлягають державній реєстрації під назвами, що містять ці словосполучення.

8. Аграрна палата має печатку, емблему, поточні та інші рахунки.

Стаття 2. Законодавство про аграрні палати

1. Законодавство про аграрні палати складається з цього Закону, інших законів та нормативно-правових актів.

2. Дія цього Закону не поширюється на членів аграрної палати у разі здійснення діяльності, не пов'язаної з членством у аграрній палаті.

Стаття 3. Цілі та завдання аграрних палат

1. Аграрні палати створюються з метою сприяння розвитку аграрного сектора економіки України, його інтеграції у світову аграрну систему, формування сучасної інфраструктури, створення сприятливих умов для підприємницької діяльності різних організаційно-правових форм в аграрній сфері, задоволення та захисту економічних, соціальних та інших спільних інтересів членів аграрних палат,

2. Завданнями аграрних палат є:

проведення оцінки, аналіз громадської думки, підготовка пропозицій з питань виробництва аграрної продукції та їх представлення органам державної влади та місцевого самоврядування;

внесення до органів державної влади та місцевого самоврядування пропозицій з правових питань;

сприяння розвитку інфраструктури аграрного ринку, покращання умов збуту аграрної продукції;

здійснення аналізу економічної ефективності аграрного виробництва, збір, обробка, передача господарської інформації щодо кількості аграрних товаровиробників та їх потреб;

представлення інтересів членів палати з питань господарської діяльності як в Україні, так і за її межами;

організація взаємодії між об'єднаннями фізичних та юридичних осіб, суб'єктами підприємницької діяльності, зайнятих у аграрному секторі економіки, координація їх взаємовідносин з державою в особі її органів, безпосередня участь у формуванні аграрної політики законодавчими та виконавчими гілками влади;

надання інформації, що не є комерційною таємницею, про діяльність українських підприємств, що працюють в аграрному секторі, та підприємств зарубіжних країн згідно з національним законодавством;

сприяння поширенню інформації про аграрний сектор України, пов'язані з ним законодавство, традиції, правила та звичаї, можливості для співробітництва як в Україні, так і в інших країнах, можливості співробітництва українських підприємців;

аналіз сільськогосподарських товарних ринків, надання консультаційних послуг з менеджменту, маркетингу зовнішнього та внутрішнього ринку товарів, робіт, послуг та капіталу;

сприяння ефективному використанню та захисту земель сільськогосподарського призначення, розвитку ринку землі;

встановлення і розвиток зв'язків з аграрними палатами інших країн, участь у роботі міжнародних організацій;

сприяння розвитку чесних звичаїв у підприємницькій діяльності в аграрному секторі;

консультації з питань господарської діяльності, організація співпраці з консалтинговими компаніями, дорадчими службами, закладами аграрної науки та освіти;

підвищення кваліфікації працюючих в аграрному секторі;

ведення реєстру експертів з питань, визначених цим Законом;

участь у впровадженні соціальних програм, спрямованих на покращення умов та безпеки праці, створення нових робочих місць;

сприяння розвитку соціальної інфраструктури села;

сприяння розвитку кооперації, зокрема, фінансової, кредитних спілок;

формування екологічної свідомості сільськогосподарських товаровиробників;

ініціювання діяльності з метою організації професійних об'єднань в аграрному секторі та їх підтримка;

сприяння підвищенню якості аграрної продукції;

діяльність на підтримку експорту аграрної продукції;

виконання інших завдань, передбачених цим Законом та її статутом.

Політичне представництво аграрного сектора економіки та зайнятих у ньому осіб не входить до завдань аграрної палати.

Стаття 4. Держава і аграрні палати

1. Державні органи сприяють аграрним палатам у виконанні ними статутних завдань.

2. Аграрні палати впливають на формування політики в аграрному секторі економіки і беруть участь в її реалізації. Втручання державних органів та їх посадових осіб у діяльність аграрних палат не допускається.

3. Аграрна палата України має право надавати висновки з питань змісту проектів законодавчих та інших рішень, які стосуються сфери її діяльності, а відповідні органи влади зобов'язані враховувати такі висновки при прийнятті відповідних рішень.

Органи державної влади повинні доводити до відома Аграрної палати України зміст проектів законодавчих актів та рішень.

Порядок реалізації права Аграрної палати України як недержавної громадської організації щодо надання нею висновків та пропозицій державним органам встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Аграрна палата України має право отримувати інформацію з цих питань у державних органах влади та органах місцевого самоврядування

4. Не допускається участь посадових осіб органів державної виконавчої влади та місцевого самоврядування в органах управління Аграрної палати України та регіональних аграрних палат.

5. Аграрні палати виконують окремі завдання органів державної влади та місцевого самоврядування, доведення їх рішень до виробників аграрної продукції, інших суб'єктів, в обсягах та порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Такі завдання виконуються аграрними палатами за умови фінансування їх виконання.

Контроль за використанням фінансів, направлених на реалізацію завдань, здійснює орган, від якого виходять ці завдання.

6. Центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики передає Аграрній палаті України окремі повноваження зі сприяння розвитку аграрного сектора економіки, в обсягах та порядку, встановлених Кабінетом Міністрів України.

7. Аграрні палати беруть участь в реалізації програм державної підтримки аграрного сектора економіки. Порядок проведення експертиз та надання експертного висновку в частині реалізації таких програм встановлюється Кабінетом Міністрів України.

8. Контроль за цільовим використанням бюджетних коштів Аграрною палатою України в процесі її діяльності з боку держави здійснює Міністерство фінансів України.

Розділ II

СТВОРЕННЯ АГРАРНИХ ПАЛАТ І ПРИПИНЕННЯ ЇХ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 5. Принципи створення аграрних палат

1. Аграрні палати створюються за принципом добровільного об'єднання їх засновників. Принцип добровільного об'єднання у аграрну палату полягає у праві вибору входити або не входити до її складу.

2. Регіональні аграрні палати створюються на території Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя (регіональні аграрні палати). У межах кожної з цих адміністративно-територіальних одиниць може бути створена лише одна регіональна аграрна палата.

3. На території України діє Аграрна палата України.

Стаття 6. Порядок створення аграрної палати

1. Аграрна палата створюється за ініціативою не менш як 20 засновників, які знаходяться на відповідній території, а також громадських організацій, що об'єднують громадян та/або організації, зайняті в аграрному секторі економіки України.

2. Засновники аграрної палати скликають установчий з'їзд (конференцію) або загальні збори, на яких приймається статут і створюються керівні органи аграрної палати.

Стаття 7. Членство у аграрній палаті

1. Членами аграрної палати можуть бути юридичні особи, які створені і діють відповідно до законодавства України, фізичні особи, зареєстровані як підприємці, та їх об'єднання, які здійснюють підприємницьку діяльність в Україні у сфері сільськогосподарського виробництва, переробки чи заготівельно-збутової діяльності та проживають у сільській місцевості, та/або володіють та користуються землями сільськогосподарського призначення. Членами аграрних палат можуть бути громадські організації, асоціації, які об'єднують фізичних та юридичних осіб, зайнятих у аграрному секторі економіки України. Члени аграрної палати мають виключне право на отримання державної допомоги в т.ч. дотацій на підтримку с/г, відшкодування відсотків за кредитами, компенсацій по стихійних лихах і т.п.

2. Члени аграрної палати мають право брати участь в управлінні справами аграрної палати, обирати та бути обраними до її органів управління.

3. Члени аграрної палати мають право:

вносити пропозиції на розгляд органів управління аграрної палати;

користуватися всіма видами послуг, які надаються членам аграрної палати відповідно до її статуту;

одержувати інформацію про діяльність аграрної палати, ознайомлюватися з річними балансами, фінансовими звітами, протоколами засідань органів управління аграрної палати та іншими документами щодо діяльності аграрної палати, в порядку, визначеному статутом аграрної палати;

припинити членство в аграрній палаті в порядку, передбаченому цим Законом та статутом аграрної палати;

порушувати перед загальними зборами членів аграрної палати питання щодо перегляду рішення про виключення з членів палати;

мати також інші права, передбачені законами України, статутом аграрної палати та рішеннями її органів управління.

4. Члени аграрної палати зобов'язані:

додержуватись статуту аграрної палати, виконувати рішення її органів управління; сплачувати вступні та членські внески у розмірах, строки та порядку, що визначені статутом аграрної палати;

не розголошувати конфіденційну інформацію про діяльність аграрної палати;

виконувати інші обов'язки, передбачені законами України та статутом аграрної палати.

Стаття 8. Статут аграрної палати

1. Статут аграрної палати повинен містити:

найменування і цілі діяльності, завдання та функції аграрної палати;

найменування адміністративно-територіальної одиниці, в межах якої аграрна палата здійснює свою діяльність;

умови і порядок прийняття до складу членів аграрної палати та виходу з нього;

права та обов'язки членів аграрної палати;

порядок створення керівних органів аграрної палати та визначення меж їх компетенції, підстави для виконання та припинення виконання їх обов'язків, терміни повноважень і порядок прийняття ними рішень;

відомості про джерела формування майна аграрної палати;

порядок внесення змін до статуту;

порядок припинення діяльності аграрної палати і правонаступництво на її майно та кошти;

право аграрної палати відповідно до законодавства України створювати, реорганізовувати, ліквідувати підприємства та організації для виконання своїх статутних завдань.

До статуту можуть включатися й інші положення, що стосуються діяльності аграрної палати.

2. Статут аграрної палати не повинен суперечити законодавству України, а статут (положення) регіональної аграрної палати також Статуту Аграрної палати України.

3. Статут аграрної палати повинен бути оприлюднений у спосіб, передбачений статутом Аграрної палати України.

Стаття 9. Державна реєстрація аграрних палат

1. Державна реєстрація Аграрної палати України провадиться Міністерством юстиції України, Аграрної палати Автономної Республіки Крим - Головним управлінням юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, інших регіональних аграрних палат - відповідно обласними, Київським та Севастопольським міськими управліннями юстиції.

2. Для державної реєстрації аграрної палати у відповідний реєструючий орган у місячний термін з дня прийняття статуту подається заява її засновників. До заяви додаються нотаріально засвідчені копії статуту аграрної палати і протоколу установчого з'їзду (конференції) або загальних зборів засновників, що прийняли статут.

Державна реєстрація Аграрної палати України провадиться на підставі її заяви та Статуту, прийнятого з'їздом Аграрної палати України.

3. Державна реєстрація аграрної палати здійснюється не пізніше 30 днів з дня подання заяви.

Зареєстрованим аграрним палатам реєструючий орган видає свідоцтво про державну реєстрацію.

4. Аграрна палата набуває статусу юридичної особи з дня її державної реєстрації.

5. Зміни до статуту аграрної палати підлягають реєстрації в порядку, передбаченому для державної реєстрації аграрної палати.

6. За державну реєстрацію аграрної палати, подальших змін до її статуту справляється реєстраційний збір, розмір якого встановлюється Кабінетом Міністрів України.

7. Відмова у державній реєстрації аграрної палати можлива лише в разі порушення встановленого цим Законом порядку створення аграрної палати або невідповідності її

статуту законодавству України. Відмова у реєстрації аграрної палати з інших підстав не допускається.

8. Відмову в державній реєстрації аграрної палати може бути оскаржено в судовому порядку.

Стаття 10. Припинення діяльності аграрної палати

1. Діяльність аграрної палати припиняється шляхом її ліквідації.

2. Ліквідація аграрної палати провадиться за рішенням засновників аграрної палати або за рішенням її вищого керівного органу.

Аграрну палату може бути ліквідовано також за рішенням суду у випадках і порядку, встановлених законодавством України.

3. Час припинення діяльності аграрної палати настає з моменту внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців запису про державну реєстрацію припинення юридичної особи.

4. Майно та кошти ліквідованої аграрної палати після задоволення вимог усіх кредиторів у порядку, передбаченому законодавством, використовується для виконання статутних завдань або на благодійні цілі, а у випадках, передбачених законодавством, за рішенням суду спрямовується в доход держави.

Розділ III

ПРАВА ТА МАЙНО АГРАРНИХ ПАЛАТ

Стаття 11. Права аграрних палат

1. Аграрні палати мають право:

проводити, як за дорученням державних органів, так і самостійно, незалежну експертизу проектів законодавчих та нормативно-правових актів з питань діяльності суб'єктів аграрного сектора економіки України, а також з інших питань, що стосуються прав та інтересів членів аграрних палат;

представляти і захищати законні інтереси аграрної палати або за дорученням її членів їх інтереси;

надавати за дорученням українських та іноземних юридичних і фізичних осіб послуги, пов'язані із захистом їх прав та інтересів, відповідно до законодавства України та міжнародних договорів України;

звертатися за дорученням осіб, права яких порушені, до Антимонопольного комітету України із заявами про порушення законодавства про захист від недобросовісної конкуренції;

проводити на замовлення українських та іноземних підприємств експертизу, контроль якості, кількості, комплектності товарів і визначати їх вартість;

засвідчувати і видавати сертифікати про походження товарів аграрного виробництва, сертифікати визначення аграрної продукції власного виробництва підприємств з іноземними інвестиціями, та інші документи, пов'язані із здійсненням зовнішньоекономічної діяльності в аграрному секторі економіки;

організувати міжнародні виставки, національні виставки іноземних держав і окремих іноземних фірм, забезпечувати підготовку і проведення виставок українських товарів в Україні та за її межами;

організувати семінари, конференції, ділові переговори з економічних питань за участю українських підприємців та іноземних фірм як в Україні, так і за її межами;

залучати для виконання завдань, визначених цим Законом, консультантів, експертів та консалтингові фірми на підставі відповідних договорів;

укладати необхідні для виконання функцій палат зовнішньоекономічні та інші угоди з українськими та іноземними суб'єктами підприємницької діяльності, а також з окремими громадянами;

одержувати відповідну інформацію від державних органів та органів місцевого самоврядування;

видавати інформаційні, довідкові, рекламні та методичні матеріали з питань своєї діяльності, а також газети, журнали та інші друковані матеріали;

створювати, реорганізувати і ліквідувати підприємства та інші організації з метою виконання статутних завдань у порядку, встановленому законом;

самостійно визначати методи здійснення своєї діяльності, встановлювати структуру, штатний розпис, чисельність працівників, форми і розміри оплати та матеріального стимулювання їхньої праці згідно з законодавством України;

створювати за ініціативою учасників спору третейські суди відповідно до законодавства України, галузеві або територіальні комітети (ради) підприємців, цільові секції (робочі групи) фахівців-консультантів;

надавати послуги, пов'язані із реалізацією завдань, визначених частиною 2 статті 3 цього Закону;

виконувати інші повноваження, що не суперечать законодавству України.

2. Методичні та експертні документи, а також рекомендації, видані аграрними палатами в межах їх повноважень, є обов'язковими для застосування на всій території України.

3. Права аграрних палат закріплюються в їх статутах і реалізуються у порядку, передбаченому законодавством України.

Стаття 12. Майно аграрних палат

1. Аграрні палати можуть мати у власності будівлі, споруди, устаткування, транспортні засоби, кошти, цінні папери та інше майно, необхідне для здійснення статутних завдань.

2. Джерелами формування майна аграрних палат є вступні та членські внески, благодійні внески, прибуток від створених аграрними палатами юридичних осіб – суб'єктів підприємницької діяльності, інші доходи та надходження, отримання яких не суперечить законодавству України. Аграрні палати мають право на отримання фінансування із державного бюджету України у розмірі 2% від дохідної частини бюджету по податку на землю.

3. Майно аграрних палат використовується для забезпечення їх статутної діяльності.

4. У разі виходу або виключення відповідно до статуту із складу членів аграрної палати сплачені членські внески не повертаються і претензії на частину майна аграрної палати не задовольняються. Майно та кошти аграрної палати у разі виходу або виключення із складу її членів поділу не підлягає.

Розділ IV

РЕГІОНАЛЬНА АГРАРНА ПАЛАТА

Стаття 13. Система органів управління аграрної палати

1. Керівними органами аграрної палати є:
загальні збори членів аграрної палати,
спостережна рада, яка представляє членів аграрної палати у період між загальними зборами,
правління аграрної палати, яке є виконавчим органом аграрної палати.

2. Контролюючим органом аграрної палати є наглядовий комітет.

3. Рішенням загальних зборів членів аграрної палати можуть бути утворені й інші органи управління аграрною палатою.

4. Органи управління аграрної палати утворюються та діють у порядку, визначеному цим Законом та статутом аграрної палати.

Стаття 14. Загальні збори членів аграрної палати

1. Вищим керівним органом аграрної палати є загальні збори її членів.

2. Загальні збори членів аграрної палати можуть приймати рішення з будь-яких питань діяльності аграрної палати.

До виключної компетенції загальних зборів членів аграрної палати належить:

затвердження статуту аграрної палати, внесення до нього змін доповнень;

визначення пріоритетних напрямків діяльності;

обрання шляхом прямого таємного голосування та відкритого голів і членів спостережної ради, правління та наглядового комітету аграрної палати, утворення інших органів управління аграрної палати;

затвердження річних результатів діяльності аграрної палати, звітів спостережної ради та правління, звітів і висновків наглядового комітету. Річний звіт про результати діяльності аграрної палати затверджується загальними зборами лише за наявності висновку наглядового комітету;

затвердження кошторису використання коштів аграрної палати;

прийняття рішення про вступ аграрної палати до Аграрної палати України;

прийняття рішення про припинення діяльності аграрної палати.

Статутом аграрної палати може бути визначено інші питання, що належать до виключної компетенції загальних зборів.

3. Загальні збори вважаються правомочними, якщо на них представлено не менше 50 відсотків дійсних членів аграрної палати.

4. Рішення загальних зборів членів аграрної палати про припинення діяльності аграрної палати вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше 75 відсотків дійсних членів аграрної палати, представлених на загальних зборах. З інших питань рішення приймаються простою більшістю голосів дійсних членів аграрної палати, представлених на загальних зборах.

Під час голосування на загальних зборах кожен дійсний член аграрної палати має один голос.

5. Рішення загальних зборів членів аграрної палати оформляється протоколом, який підписують голова та секретар загальних зборів. Протоколи зберігаються нарівні з фінансовими документами аграрної палати.

6. Загальні збори членів аграрної палати скликаються правлінням у строки, передбачені статутом аграрної палати, але не рідше одного разу на рік.

Позачергові загальні збори членів аграрної палати скликаються спостережною радою чи правлінням аграрної палати з власної ініціативи, якщо цього потребують інтереси аграрної палати, а також на вимогу наглядового комітету або не менше 20 відсотків членів аграрної палати. Якщо протягом 20 днів правління аграрної палати не виконає зазначену вимогу, наглядовий комітет або члени аграрної палати вправі самі скликати позачергові загальні збори.

7. Повідомлення про скликання чергових загальних зборів членів аграрної палати повинно бути надіслано рекомендованим листом окремо кожному члену аграрної палати за місцем його проживання не пізніше ніж за 30 днів до скликання зборів із зазначенням часу і місця їх проведення та порядку денного.

Стаття 15. Спостережна рада аграрної палати

1. Спостережна рада аграрної палати здійснює керівництво діяльністю аграрної палати в період між загальними зборами її членів.

Спостережна рада аграрної палати підзвітна загальним зборам членів аграрної палати і несе перед ними відповідальність за ефективність роботи аграрної палати.

2. До компетенції спостережної ради аграрної палати належить:

визначення порядку надання послуг, передбачених цим Законом та статутом аграрної палати, членам аграрної палати;

вирішення питань про прийняття нових членів, припинення членства в аграрній палаті та виключення з членів аграрної палати;

прийняття рішень про придбання та продаж майна аграрної палати в порядку, передбаченому статутом аграрної палати;

затвердження кошторису видатків на утримання правління аграрної палати;

затвердження її штатного розпису та умов оплати праці її працівників.

Спостережна рада вирішує й інші питання діяльності аграрної палати, якщо вони не належать до виключної компетенції загальних зборів членів аграрної палати.

3. Спостережна рада аграрної палати у складі не менше трьох осіб обирається загальними зборами членів аграрної палати в порядку, визначеному цим Законом і

статутом аграрної палати. Членами спостережної ради не можуть бути особи, які перебувають у трудових відносинах з аграрною палатою.

4. Організаційною формою роботи спостережної ради аграрної палати є засідання, що скликаються не рідше одного разу на місяць.

В засіданнях правління приймає участь голова правління аграрної палати з правом дорадчого голосу.

Спостережна рада правомочна приймати рішення, якщо на його засіданні присутні більше половини його членів.

Рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше половини членів спостережної ради, які беруть участь у засіданні. У разі рівного розподілу голосів голос голови спостережної ради є вирішальним.

Рішення спостережної ради аграрної палати оформляється протоколом, який підписує голова спостережної ради. Протоколи зберігаються нарівні з фінансовими документами аграрної палати.

5. Спостережну раду аграрної палати очолює голова, обраний в порядку, визначеному цим Законом і статутом аграрної палати.

Голова правління організовує роботу правління аграрної палати, головує на його засіданнях та звітує про роботу правління на загальних зборах членів аграрної палати.

Голова спостережної ради аграрної палати без доручення представляє аграрну палату та діє від її імені у відносинах з іншими юридичними та фізичними особами, вирішує інші питання діяльності аграрної палати відповідно до цього Закону та статуту аграрної палати.

Стаття 16. Правління аграрної палати

1. Правління аграрної палати є постійно діючим виконавчим органом. Правління аграрної палати реалізує завдання загальних зборів та спостережної ради аграрної палати.

2. Правління обирається зборами членів аграрної палати у складі не менше трьох осіб і очолюється головою.

3. Голова правління:

відкриває рахунки в установах банку, укладає договори та інші угоди від імені аграрної палати, підписує доручення та проваджує інші дії в межах своєї компетенції від імені аграрної палати;

розпоряджається майном і коштами аграрної палати в межах своєї компетенції відповідно до статуту аграрної палати та в порядку, визначеному згідно з цим Законом;

призначає на посади та звільняє з посад працівників аграрної палати, застосовує до них заходи заохочення та стягнення відповідно до законодавства, вживає заходів щодо підготовки та підвищення кваліфікації працівників аграрної палати;

видає укази і доручення, що є обов'язковими для виконання працівниками аграрної палати;

виконує інші функції і повноваження, відповідно до статуту аграрної палати та цього Закону.

Стаття 17. Наглядний комітет аграрної палати

1. Контроль за фінансово-господарською діяльністю аграрної палати здійснює наглядний комітет.

Наглядний комітет аграрної палати підзвітний і відповідальний перед загальними зборами членів аграрної палати.

2. Наглядний комітет обирається загальними зборами членів аграрної палати у складі не менше трьох осіб, в порядку, визначеному цим Законом і статутом аграрної палати.

До складу наглядового комітету не можуть входити члени спостережної ради, правління та особи, які перебувають у трудових відносинах з аграрною палатою.

3. Перевірки результатів фінансово-господарської діяльності аграрної палати проводяться наглядним комітетом з власної ініціативи, а також за рішенням загальних зборів членів аграрної палати або на вимогу не менше 20 відсотків членів аграрної палати.

Наглядний комітет доповідає про результати проведених перевірок загальним зборам членів аграрної палати.

4. На вимогу наглядового комітету йому надаються будь-які матеріали, бухгалтерські та інші документи, а також пояснення посадових осіб аграрної палати.

Наглядний комітет вправі залучати до проведення перевірок експертів з числа осіб, які не перебувають у трудових відносинах аграрною палатою.

5. Наглядний комітет складає висновок за річними звітами про результати діяльності аграрної палати.

6. Наглядний комітет може тимчасово припинити виконання обов'язків посадовими особами аграрної палати в разі виявлення допущених ними порушень, що загрожують фінансовій стабільності аграрної палати, або дискредитують її.

Розділ V
АГРАРНА ПАЛАТА УКРАЇНИ

Стаття 18. Членство у Аграрній палаті України

Членами Аграрної палати України є регіональні аграрні палати, створені відповідно до цього Закону, а також всеукраїнські громадські організації, які об'єднують громадян України, зайнятих у аграрному секторі економіки України.

Стаття 19. Діяльність Аграрної палати України

1. Аграрна палата України здійснює свою діяльність відповідно до цього Закону, інших законів, нормативно-правових актів та свого Статуту.

2. Аграрна палата України відповідно до цього Закону та свого Статуту здійснює представницькі функції як в Україні, так і за її межами, об'єднує регіональні аграрні палати та координує їх діяльність.

3. Аграрна палата України:

об'єднує регіональні аграрні палати та всеукраїнські громадські організації, які об'єднують громадян України, зайнятих в аграрному секторі економіки України;

координує їх діяльність;

надає методичну, технічну, фінансову та іншу необхідну допомогу регіональним аграрним палатам;

здійснює представницькі функції як в Україні, так і за її межами, відповідно до цього Закону та свого Статуту;

представляє аграрні палати перед органами державної влади;

приймає участь в обговоренні проектів законодавчих та нормативно-правових актів, що стосуються аграрних питань, у тому числі питань сільськогосподарського виробництва, земельних питань, екологічних та соціальних проблем регіонів, а також у формуванні засад аграрної політики держави, здійснює експертизу законопроектів з аграрних питань, здійснює погодження нормативно-правових актів органів виконавчої влади та місцевого самоврядування з аграрних питань;

відкриває свої представництва та філії в інших країнах, а також засновує разом із зарубіжними партнерськими організаціями як в Україні, так і за її межами аграрні палати, ділові ради та інші спільні організації;

веде недержавний реєстр українських аграрних підприємств та підприємців за їх згодою, фінансовий стан яких свідчить про надійність як партнерів у підприємницькій діяльності. Порядок ведення реєстру визначається Аграрною палатою України.

4. Аграрна палата України має право одержувати в установленому порядку від міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування інформацію та матеріали, необхідні для виконання покладених на неї завдань.

5. При Аграрній палаті України діє третейський суд, діяльність якого регулюється законодавством України.

6. Аграрна палата України представляє інтереси своїх членів у міжнародних організаціях з питань діяльності в аграрному секторі.

7. Фінансування діяльності Аграрної палати України здійснюють аграрні палати, шляхом відрахувань внесків у розмірах, визначених Всеукраїнськими зборами. Для виконання завдань, передбачених цим Законом та статутом, Аграрна палата України може використовувати матеріальну допомогу, надану державою, отриману з інших джерел, якщо це не суперечить чинному законодавству та статуту Аграрної палати України.

Стаття 20. Створення Аграрної палати України

1. Аграрна палата України утворюється Всеукраїнськими зборами представників регіональних аграрних палат після створення аграрних палат не менше, ніж у половині областей України, а також представників всеукраїнських громадських організацій, що об'єднують громадян України, зайнятих у аграрному секторі економіки України.

2. Аграрна палата України утворюється в порядку, визначеному розділом II цього Закону з врахуванням особливостей, встановленим розділом V.

Стаття 21. Система органів управління Аграрною палатою України

Система органів управління Аграрною палатою України формується в порядку, визначеному розділом IV цього Закону з врахуванням особливостей, встановленим розділом V.

Стаття 22. Всеукраїнські збори представників аграрних палат

1. Вищим керівним органом Аграрної палати України є Всеукраїнські збори представників аграрних палат та всеукраїнських громадських організацій, які об'єднують громадян України, зайнятих у аграрному секторі економіки України.

2. Всеукраїнські збори проводяться не рідше, ніж один раз на два роки. Порядок скликання й проведення Всеукраїнських зборів визначається цим Законом та статутом Аграрної палати України.

3. Кількість делегатів Всеукраїнських зборів - представників регіональних аграрних палат - визначається регламентом роботи Всеукраїнських зборів і визначається пропорційно до кількості дійсних членів регіональної аграрної палати.

Норма представництва на перші Всеукраїнські збори, час та місце, порядок їх скликання й проведення визначається організаційним комітетом, який складається із голів спостережних рад, які об'єднують не менше половини існуючих аграрних палат, а також голів не менше ніж половини всеукраїнських громадських організацій, що об'єднують громадян України, зайнятих у аграрному секторі економіки України.

4. Представники регіональних аграрних палат та всеукраїнських громадських організацій, які об'єднують громадян України, зайнятих у аграрному секторі економіки України - делегати Всеукраїнських зборів, мають право вирішального голосу на Всеукраїнських зборах.

5. Час та місце проведення Всеукраїнських зборів визначаються й оприлюднюються не пізніше, ніж за 30 днів до дня їх проведення спостережною радою Аграрної палати України.

6. Позачергові Всеукраїнські збори можуть бути скликані за рішенням спостережної ради Аграрної палати України, наглядового комітету, або на вимогу не менше третини регіональних аграрних палат. Вимога про скликання зборів подається у письмовій формі із викладенням предмету розгляду.

7. Всеукраїнські збори вважаються правомочними за присутності не менше двох третин обраних делегатами представників аграрних палат.

8. Порядок прийняття рішень Всеукраїнськими зборами визначається статутом Аграрної палати України.

9. Обрання голови та членів спостережної ради здійснюється таємно, шляхом кумулятивного голосування, при якому кожному делегату належить кількість голосів, рівна кількості місць у спостережній раді Аграрної палати України, які делегат може цілком віддати за одного кандидата або розподілити між кількома кандидатами. Зазначений принцип також застосовується і до обрання голови та членів наглядового комітету Аграрної палати України.

Стаття 23. Виключна компетенція Всеукраїнських зборів

1. До виключної компетенції Всеукраїнських зборів належить:
 - підтвердження повноважень мандатів представників аграрних палат;
 - затвердження статуту, змін і доповнень до нього, символіки Аграрної палати України;
 - обрання та відкликання голів та членів спостережної ради, правління та членів наглядового комітету Аграрної палати України;
 - встановлення обов'язкових напрямів діяльності Аграрної палати України;
 - затвердження регламентів роботи Всеукраїнських зборів, спостережної ради, правління та наглядового комітету Аграрної палати України;
 - затвердження кошторисів доходів і видатків Аграрної палати України, звітів про їх виконання;
 - розпорядження майном Аграрної палати України;
 - прийняття рішення щодо розміру внесків регіональних аграрних палат;
 - прийняття рішень про припинення діяльності, обрання ліквідаційної комісії.
2. До виключної компетенції Всеукраїнських зборів можуть бути віднесені й інші повноваження, що визначається статутом Аграрної палати України.

Стаття 24. Спостережна рада та голова спостережної ради Аграрної палати України

1. Спостережна рада Аграрної палати України є колегіальним органом управління Аграрної палати України в період між Всеукраїнськими зборами представників аграрних палат.
2. Спостережна рада Аграрної палати України координує діяльність аграрних палат та здійснює іншу діяльність, відповідно із цим Законом та статутом Аграрної палати України, у період між Всеукраїнськими зборами та здійснює інші повноваження, що не є виключною компетенцією Всеукраїнських зборів.
3. Засідання спостережної ради є правомочними, якщо у його роботі беруть участь не менше двох третин від складу спостережної ради.
4. Обов'язками спостережної ради є:
 - підготовка пропозицій до порядку денного, підготовка проектів рішень Всеукраїнських зборів;
 - підготовка проектів кошторисів доходів і видатків Аграрної палати України;

подання Всеукраїнським зборам на затвердження звітів із питань фінансової діяльності;

затвердження кошторису видатків на утримання правління Аграрної палати України;

затвердження штатного розпису та функціональних обов'язків працівників правління Аграрної палати України.

5. Порядок прийняття спостережною радою рішень визначається статутом Аграрної палати України.

6. Голова та члени спостережної ради обираються Всеукраїнськими зборами терміном на три роки у порядку, передбаченому цим Законом та статутом Аграрної палати України. У складі спостережної ради Аграрної палати України повинно бути не менше трьох осіб.

7. Голова та члени спостережної ради не можуть бути членами однієї регіональної аграрної палати. У випадку обрання головою або членом спостережної ради Аграрної палати України голови спостережної ради чи правління регіональної аграрної палати, останній протягом місяця складає свої повноваження голови спостережної ради чи правління регіональної аграрної палати.

Стаття 25. Правління Аграрної палати України

1. Правління Аграрної палати України реалізує завдання Всеукраїнських зборів та спостережної ради Аграрної палати України. Повноваження правління визначаються цим Законом та статутом Аграрної палати України.

2. Порядок прийняття правлінням рішень визначається положенням, яке затверджується Всеукраїнськими зборами.

3. Керівництво правлінням Аграрної палати України здійснює голова правління. Голова правління організовує роботу правління Аграрної палати і несе повну відповідальність за її діяльність.

4. Голова правління очолює правління Аграрної палати України, представляє Аграрну Палату України у взаємовідносинах з органами державної влади, громадськими організаціями, політичними партіями, а також представляє інтереси Аграрної палати України у судових органах згідно з чинним законодавством.

5. Голова правління видає накази, доручення та розпорядження, що є обов'язковими для виконання працівниками Аграрної палати України, призначає і звільняє їх відповідно до чинного законодавства.

6. Голова та члени правління обираються спостережною радою терміном на три роки у порядку, передбаченому цим Законом та статутом Аграрної палати України. У складі правління Аграрної палати України повинно не менше трьох осіб.

7. Голова та члени правління не можуть бути членами однієї регіональної аграрної палати. У випадку обрання головою або членом правління Аграрної палати України голови спостережної ради чи правління регіональної аграрної палати, останній протягом місяця складає свої повноваження голови спостережної ради чи правління регіональної аграрної палати.

Стаття 26. Наглядний комітет Аграрної палати України

1. Контроль за фінансово-господарською діяльністю Аграрної палати України та за виконанням аграрними палатами рішень Всеукраїнських зборів здійснює наглядний комітет Аграрної палати України.

Наглядний комітет Аграрної палати України підзвітний Всеукраїнськими зборами.

2. Наглядний комітет обирається Всеукраїнськими зборами у складі не менше трьох осіб. Порядок обрання наглядового комітету, його кількісний склад, термін повноважень, порядок діяльності та прийняття рішень визначаються статутом Аграрної палати України.

До складу наглядового комітету не можуть входити члени спостережної ради та правління Аграрної палати України, а також особи, які перебувають у трудових відносинах з аграрною палатою.

Члени наглядового комітету, а також голова правління Аграрної палати України не можуть бути членами однієї регіональної аграрної палати.

3. Перевірки результатів фінансово-господарської діяльності Аграрної палати України проводяться наглядним комітетом з власної ініціативи, а також за рішенням Всеукраїнських зборів або на вимогу не менше 1/4 аграрних палат, які входять до складу Аграрної палати України.

4. На вимогу наглядового комітету йому надаються будь-які матеріали, бухгалтерські та інші документи, а також пояснення посадових осіб Аграрної палати України.

Наглядний комітет вправі залучати до проведення перевірок експертів з числа осіб, які не перебувають у трудових відносинах Аграрною палатою України.

5. Наглядний комітет складає висновок за річними звітами про результати діяльності Аграрної палати України.

6. Наглядний комітет може тимчасово припинити виконання обов'язків посадовими особами Аграрної палати України в разі виявлення допущених ними порушень, що загрожують фінансовій стабільності Аграрної палати України, або дискредитують її. За наявності загрози існуванню Аграрної палати України наглядний комітет скликає позачергові Всеукраїнські збори в порядку, передбаченому цим Законом.

7. До відання наглядового комітету можуть бути віднесені й інші повноваження, визначені статутом Аграрної палати України.

Розділ VI

МІЖНАРОДНІ ДОГОВОРИ

Стаття 27. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ VII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 28. Порядок введення в дію Закону України "Про аграрні палати в Україні"

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.
2. Нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.
3. Кабінету Міністрів України в місячний термін після набрання чинності цим Законом:
 - привести свої рішення у відповідність із цим Законом;
 - розробити нормативно-правові акти відповідно до цього Закону;
 - зобов'язати міністерства та інші центральні органи виконавчої влади привести свої рішення у відповідність із цим Законом.
4. Громадські організації, створені і зареєстровані до прийняття цього Закону, які в своїй назві містять словосполучення „аграрна палата” зобов'язані свої статутні документи

привести у відповідність до вимог Закону протягом одного року з дня набрання ним чинності.

Такі суб'єкти звільняються від плати за проведення реєстраційних дій.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України “Про аграрні палати в Україні”

1. Обґрунтування необхідності прийняття проекту Закону

Проект Закону України “Про аграрні палати в Україні” (далі – проект Закону) підготовлено з метою сприяння розвитку аграрного сектора економіки України, його інтеграції у світову аграрну систему, формування сучасної інфраструктури, створення сприятливих умов для підприємницької діяльності різних організаційно-правових форм в аграрній сфері, задоволення та захисту економічних, соціальних та інших спільних інтересів аграрних товаровиробників та сільського населення – членів палат через розвиток професійного самоврядування в аграрній сфері.

Професійне самоврядування (самоуправління, саморегулювання) через аграрні палати є одним з основних принципів європейської демократичної держави.

Професійне самоврядування – це визнана законом система управлінських взаємовідносин між усіма представниками певної професії, покликана консолідувати їх зусилля щодо співпраці з органами державної влади, суспільством та між собою, якій законом надаються певні управлінські повноваження для успішного функціонування певної професійної групи на користь усього суспільства. Самоврядування реалізується власною, визначеною законом представницькою організацією, створеною на засадах децентралізації, яка перебуває під наглядом органів державної влади. Органи професійного самоврядування не входять до системи органів державної влади та місцевого самоврядування, але вони включені до складу адміністративного апарату.

Отже, реалізація права на професійне самоврядування відбувається через специфічні органи професійного самоврядування, яким держава делегує частину своїх владних повноважень. Такі органи можуть мати різні назви (палата, колегія, орден і т.п.), спільним для них є право офіційного представництва інтересів професії у відносинах з іншими суб'єктами та здійснення владних повноважень у відповідному професійному секторі.

В залежності від ролі конкретної професії у житті суспільства безпосередня участь у таких утвореннях як Аграрна палата може бути обов'язковою чи добровільною, але, незалежно від участі в органах професійного самоврядування, їх рішення є обов'язковими

для всіх представників даної професії. Як правило, орган професійного самоврядування також є єдиною організацією, яка у відносинах з іншими суб'єктами може виступати від імені всіх представників професії одночасно.

Якщо ж проводити порівняння з громадськими організаціями, то тут спільним в органів професійного самоврядування та деяких громадських організацій буде лише одне – об'єднання за професійною ознакою: ні добровільності участі, ні вільного вибору напрямків діяльності організації, як в громадських організаціях, немає, проте наявні особливий статус у відносинах з державою, обов'язковість рішень для всіх членів професійної громади, підвищені права та гарантії з одного боку та обов'язки з іншого у відносинах між особами та органами професійного самоврядування або органами держаної влади.

Основним органом професійного самоврядування є професійна громада, більшість питань розвитку якої (адміністративних, господарських, фінансових тощо, крім військових та питань зовнішніх стосунків) вирішуються без втручання органів влади. Як правило, загальні повноваження представницьких органів (з'їзд як найвищий орган, рада як виконавчий орган, голова чи президент як керівник, органи нагляду та контролю), порядок їх утворення, функції таких органів закріплюється на рівні закону. Перелічені органи існують як на загальнодержавному, так і на регіональному рівнях (на регіональному рівні обов'язки ради можуть виконуватись одноособово головою). Співвідношення повноважень регіональних і центральних органів професійного самоврядування та рівень підзвітності регіонів центру залежить від специфіки конкретної професії, коли це співвідношення залежить від жорсткості правил та рамок професійної діяльності.

У функціонуванні самоврядних організацій дуже велику роль відіграє не лише момент делегування державою владних повноважень органам професійного самоврядування, а й етичний елемент. Окрім того, що більшість з них має свій кодекс професійної етики, який є загальнообов'язковим і затверджується органом професійного самоврядування, зазначені правила професійної етики в деяких ситуаціях виконуються жорсткіше ніж норми актів законодавства внаслідок того, що здебільшого вони носять характер звичаїв, які були випробувані багаторічним досвідом. Відповідно і професійна спільнота часто більше уваги приділяє реагуванню саме на порушення етичних приписів, що майже не має значення для публічної влади, ніж на порушення нормативних актів, за дотриманням яких слідкує держава.

Підвищена увага саме до внутрішньо професійних питань пояснюється не стільки короткою історією функціонування органів професійного самоврядування (адже

гільдійні владні інституції, які є предтечею професійного самоврядування в сучасному розумінні, існують починаючи з 9 століття), скільки історично невеликим терміном закріплення та обмеженістю їх публічних повноважень в законодавстві держав нового часу.

Аграрні палати в Німеччині було засновано біля сто років тому. Основа була закладена законом про аграрні палати 1894 року. Головна мета – вимагати професійної підготовки і технічного прогресу у сільському господарстві задля підвищення конкурентноздатності сільськогосподарських товаровиробників, а також представництво їх інтересів в державних органах.

Практично у всіх європейських країнах статус, повноваження та місце аграрних палат в суспільному та економічному житті встановлено законом. Відповідно до спеціального закону, у Польщі аграрна палата – це *орган сільськогосподарського самоврядування*. Закон про сільськогосподарські палати землі Нижня Саксонія визначає їх як *публічно-правові корпорації* та має норму про те, що сільськогосподарська палата має заслуховуватися перед прийняттям актів законодавства, що стосуються сфери її діяльності, а також така Палата має право отримувати інформацію з цих питань у державних органів влади.

Традиційно сильними, в тому числі за рахунок сприятливого правового поля, є аграрні палати Франції, Австрії, активно розвиваються аграрні палати й у інших постсоціалістичних країнах, зокрема – Чехії, Угорщині, Словаччині, Польщі, Литві де також їх статус визначається спеціальними законами.

Україна також має свій досвід діяльності аграрних палат. До 1939 року такі палати ефективно працювали у Західній Україні. У 1997 році своїм рішенням Львівська обласна рада відновила діяльність палати на території області як представницького органа власників землі та організувала прямі вибори до органів управління цієї палати.

У 2005 році створено Національну сільськогосподарську палату України (НСПУ) відповідно до Закону „Про об'єднання громадян”, яку у 2010 р. було перейменовано на Всеукраїнську громадську організацію „Аграрна палата України”. Однак існування ВГО „АПУ” у такому статусі не дозволяє діяти громадській організації як органу професійного самоврядування через недостатність повноважень. Немає єдності в нормативному регулюванні, майже відсутні спеціальні податкові норми, дуже низький рівень гарантій професійної діяльності. Таке явище, як органи професійного самоврядування, в Україні на сьогодні фактично взагалі не відомі.

У першому наближенні можна поставити знак рівності між професійним самоврядуванням та професійним саморегулюванням. В Україні є об'єднання громадян,

створені за професійною ознакою, з особливим положенням, якщо вони мають статус саморегульованих організацій – організацій, яким відповідно до закону делеговані державною повноваження з регулювання окремого виду діяльності. Хоча у нас й існують спеціальні закони, які регулюють функціонування окремих професій (“Про нотаріат”, “Про адвокатуру”, “Про аудиторську діяльність”, *“Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг”*, *„Про сільськогосподарську дорадчу діяльність”*, *„Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні”* і т. д.), однак організації, створені представниками таких професій можуть набувати статусу саморегульованих організацій, як правило, з метою захисту інтересів своїх членів. Таким організаціям також можуть бути делеговані державою повноваження, щодо регулювання певного виду ринку, розроблення і впровадження правил поведінки на таких ринках та/або сертифікації його фахівців, стягнення обов’язкових платежів зі своїх членів, консультаційні права у відносинах з органами держави та деякі інші. Але таке делегування повноважень не є обов’язковим, що не сприяє розвитку публічно-приватного партнерства – партнерства влади, громадськості та бізнесу.

Починаючи з 1999 року було декілька спроб врегулювати на рівні закону діяльність аграрних палат. 7 лютого 2002 року Комітет Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України прийняти один із законопроектів за основу. Але це рішення не було винесено на голосування на пленарне засідання.

В країнах, де є аграрні палати, їх діяльність отримала підтримку держави. Ефективність такої підтримки перевірена часом.

Проект Закону України „Про аграрні палати в Україні є спробою створити правове поле для професійного самоврядування в аграрній сфері.

2. Цілі і завдання прийняття проекту Закону

Проект Закону спрямований на визначення правових, економічних та соціальних засади створення аграрних палат в Україні, встановлення організаційно-правових форм і напрямків їх діяльності, а також принципів їх взаємовідносин з державою.

Прийняття проекту Закону має завданням сприяти розвиткові таких палат та їх діяльності в частині:

- підвищення ролі громадськості у формуванні та реалізації аграрної політики;
- сприяння розвитку аграрного ринку та його інфраструктури;
- інформаційного забезпечення юридичних та фізичних осіб;
- навчання та підвищення кваліфікації працюючих в аграрному секторі;

сприяння розвитку несільськогосподарських видів діяльності, соціальної інфраструктури села;

ініціювання діяльності з метою організації професійних об'єднань в аграрному секторі та їх підтримка;

сприяння підвищенню якості аграрної продукції;

діяльність на підтримку експорту аграрної продукції;

виконання інших завдань, передбачених цим Законом та її статутом.

Слід наголосити, що палати є виключно професійними організаціями, оскільки, відповідно до законопроекту, політичне представництво аграрного сектора економіки та зайнятих у ньому осіб не входить до завдань аграрних палат.

3. Загальна характеристика і основні положення проекту Закону

Проект Закону складається із преамбули, 28 статей, згрупованих у сім розділів, включаючи Прикінцеві положення.

За законопроектом, аграрна палата є недержавною самоврядною організацією, яка об'єднує юридичних осіб, які створені і діють відповідно до законодавства України, та фізичних осіб, зареєстрованих як суб'єкти підприємницької діяльності, та їх об'єднання, асоціації, які здійснюють підприємницьку діяльність у сфері сільськогосподарського виробництва, переробки чи заготівельно-збутової діяльності.

Аграрні палати створюються за принципом добровільного об'єднання їх засновників. Принцип добровільного об'єднання у аграрну палату полягає у праві вибору входити або не входити до її складу.

Регіональні аграрні палати створюються на території Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя (регіональні аграрні палати). У межах кожної з цих адміністративно-територіальних одиниць може бути створена лише одна регіональна аграрна палата.

На території України діє Аграрна палата України, яка утворюється Всеукраїнськими зборами представників регіональних аграрних палат після створення аграрних палат не менше, ніж у половині областей України.

Відповідно до законопроекту, членами аграрної палати можуть бути юридичні особи, які створені і діють відповідно до законодавства України, фізичні особи, зареєстровані як підприємці, та їх об'єднання, які здійснюють підприємницьку діяльність в Україні у сфері сільськогосподарського виробництва, переробки чи заготівельно-збутової діяльності. Членами аграрних палат можуть бути громадські організації, асоціації, які

об'єднують фізичних та юридичних осіб, зайнятих у аграрному секторі економіки України.

Отже, одним із важливих завдань Аграрної палати України є консолідація зусиль поки що розрізнених професійних аграрних організацій для координації спільної діяльності задля досягнення мети – підвищення ефективності роботи сектору, рівня доходів та добробуту сільськогосподарських товаровиробників та сільського населення.

Важливими у законопроекті є положення, які регулюють відносини палат і держави.

Відповідно до законопроекту державні органи сприяють аграрним палатам у виконанні ними статутних завдань. Зокрема, органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування перед прийняттям відповідних законодавчих чи нормативно-правових актів у сфері регулювання аграрного сектора передають їх проекти аграрним палатам відповідного рівня для експертної оцінки та попереднього погодження в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Аграрні палати виконують завдання органів державної влади та місцевого самоврядування, доведення їх рішень до виробників аграрної продукції, інших суб'єктів. Звичайно, такі завдання виконуються аграрними палатами після здійснення фінансування їх виконання. Контроль за використанням фінансів, направлених на реалізацію завдань, здійснює орган, від якого виходять ці завдання. Центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики передає Аграрній палаті України окремі повноваження зі сприяння розвитку аграрного сектора економіки, в обсягах та порядку, встановлених Кабінетом Міністрів України. Аграрні палати беруть участь в реалізації програм державної підтримки аграрного сектора економіки. Порядок проведення експертиз та надання експертного висновку в частині реалізації таких програм встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Контроль за цільовим використанням бюджетних коштів Аграрною палатою України в процесі її діяльності з боку держави здійснює Міністерство фінансів України.

Законопроектом встановлюються правила, особливості створення, діяльності та припинення діяльності як регіональних аграрних палат, так і Аграрної палати України. У законопроекті виписано права аграрних палат, джерела формування їх майна, а також порядок введення в дію цього Закону.

Частина положень цього законопроекту співпадають з положеннями Закону України „Про торгово-промислові палати”. Запропонована „тотожність” використовується і в законодавстві інших країн. Так, Законом №301/1992 Чеської Національної Ради від 5 травня 1992 року має на меті врегулювати виникнення, стан та діяльність Господарської Палати Чеської Республіки та Аграрної Палати Чеської Республіки. Тобто, діяльність і

Господарської і Аграрної палат у Чехії регулюється одним законом „Про Господарчу Палату Чеської Республіки та про Аграрну Палату Чеської Республіки. Різниця полягає в тому, що Господарська Палата (аналог ТППУ) створюється для підтримки підприємницької діяльності, для сприяння та захисту інтересів та забезпечення потреб її членів у галузях, крім сільського господарства, продовольчої галузі та лісового господарства, а Аграрна Палата - для підтримки підприємницької діяльності у сільському господарстві, харчовій галузі та лісовому господарстві, для сприяння та захисту інтересів та забезпечення потреб її членів.

Отже, цілком логічним є наявність у зазначеному законопроекті норми, яка законі про ТПП, про те, що методичні та експертні документи, видані аграрними палатами в межах їх повноважень, є обов'язковими для застосування на всій території України.

Є й певні відмінності у зазначеному законопроекті з законом про ТПП. Наприклад, щодо кількості засновників палат: для ТПП встановлена норма – 50 засновників, для аграрної палати пропонується – 20. такий підхід є теж цілком виправданий, оскільки діяльність аграрних палат охоплює надзвичайно вузький сектор економіки, на віміну від ТПП.

4. Стан нормативно-правової бази у даній сфері правового регулювання

В Україні на державному рівні відсутні нормативно-правові акти, які регламентують умови діяльності аграрних палат, визначають їх види, функції права і обов'язки.

Реалізація положень законопроекту після його прийняття змін до інших законів не потребує.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

За досвідом країн Вишеградської четвірки та інших країн Східної Європи членів Європейського Союзу фінансування розвитку громадянського суспільства, самоврядування села та агропромислового комплексу з державного бюджету призведе до збалансування сталих показників самоврядування, а також буде стимулом до впровадження важелів і противаг у сфері аграрної політики, а також розвитку чесної конкуренції при реалізації товарів. Оскільки земельні паї перебувають у власності селян – громадян України, доцільність з фінансово-економічної та соціальної точки зору вбачається у використанні частини доходу від податку на землю на розвиток громадянського суспільства на селі в агропромисловому комплексі та розвитку інституції сільського самоврядування.

6. Прогноз соціально-економічних та інших наслідків прийняття проекту

Закону

Створення та діяльність аграрних палат сприятиме:

підвищенню ефективності АПК, через підвищення конкурентноздатності підприємств та продукції аграрного сектору;

створенню механізму поєднання інтересів держави та АПК, підвищення ролі селян, товаровиробників у формуванні державної політики;

реформуванню системи управління аграрним сектором через делегування функцій держави професійним організаціям;

задоволенню потреб суб'єктів аграрного сектору.

Загалом це призведе до підвищення стійкості, стабільної роботи аграрного сектору, його функціонуванню як ефективної саморегульованої та самоврядної системи, а також матиме позитивні соціально-економічні наслідки – підвищення рівня доходів та життя населення.